

De glimlach van een kind

♩ = 96

1 SOLO

Dik-wijls— dacht ik: moe - der - schap, dat is toch niks voor jou?— Maar laatst—

5

— zag ik een kind - je op een arm— toen ging— ik toch weer twij - fe - len, toen kreeg ik het zo warm: is

9

dat niet wat ik stie - kem al - tijd— wou, is dat niet de be - stem - ming van de vrouw?— Ik

13

zie zo'n moe - der met haar klei - ne kroe - len— hij schenkt haar weer een zor - ge - lo - ze dag. Wat

29

S.I

Dat de com-pu-ter vult met wa-ter, in mijn on-der-ar-rembeet, en toen de hal-lef-blin-de ka-ter

S.II

Dat de com-pu-ter vultmet wa-ter, in mijn on-der-ar-rembeet, en toen de hal-lef-blin-de ka-ter

en de ba-by-sit be-tast.

en de ba-by-sit be-tast.

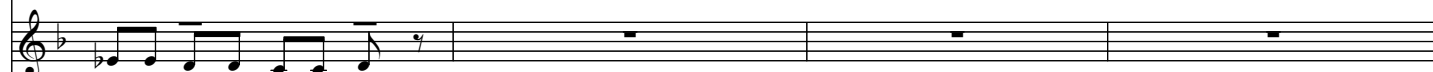

33

SOLO

in de was-ma-chi-ne deed. Zo'n schep-sel-tje is zo af-han - ke-lijk van goe - de zor - gen, ie-mand

in de was-ma-chi-ne deed.

37

die hem ziet— De jeugd en on - schuld zijn ver - gan-ke-lijk— 't is zaak dat ik er nu nog

53

SOLO

ter-wijl hij ook nog steeds om ijs-jes met een pa-ra-pluu-tje gilt. Het kind heeft nog oor-spron - ke-lij-ke ga-ven

ter-wijl hij ook nog steeds om ijs-jes met een pa-ra-pluu-tje gilt.

57

Wat het in— zijn— dro - men niet ver - zint.— Dus blijf ik— mij toch al - le ke-ren la-ven aan—

61

— de glim - lach van zo'n kind— de glim - lach van zo'n kind—

65

A.I

A.I
dat steeds je stem - ming komt ver - sto-ren want je mag het nooit eens slaan. Dat de trei - nen laat ont - spo-ren,

A.II
dat steeds je stem - ming komt ver - sto-ren want je mag het nooit eens slaan. Dat de trei - nen laat ont - spo-ren,